

Ændringsforslag Nr. 38 til § 1031 skyldes et Andragende fra Københavns Underretssagførerforening.

De øvrige Ændringer er dels af mindre indgribende Natur, dels forbeholder man sig nærmere at motivere dem under Lovforslagets videre Behandling.

Et *Mindretal* (Laust Jensen, Lillelund, Markvorsen, Emil Petersen, Pinstrup og L. Rasmussen [Ribe A. 4. V.]) erkender, at den nuværende Retsplejeordning er meget mangelfuld, og at en Reform paa dette Omraade er paatrængende nødvendig. For hvert Aar, der gaar, afdækkes Manglerne ved det nuværende System, og Kravet om en Reform af Retsplejen vokser Aar for Aar i stedse større Dele af Befolkningen og tager til i Styrke, efterhaanden som Tiden skrider og det nuværende Retssystem bevares til Trods for, at vi siden Foraaret 1909 har haft en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov om Rettens Pleje, der, hvis den blev sat i Kraft, vilde bøde paa de væsentligste Mangler ved den gældende Retsplejeordning.

Hvis den nuværende Regering havde knyttet Traaden, hvor denne slap i forrige Rigsdagssamling, og hvis Regeringen havde søgt at udnytte den Enighed, der da opnaaedes mellem et Flertal i Udvalget om „Forslag til Lov om Gennemførelse af Lov om Rettens Pleje af 26de Marts 1909“ m. fl., kunde man nu efter Mindretallets Skøn været Maalet nærmere, end man er. I bedste Fald vil Reformens Ikrafttræden udskydes en Tid, og nogen Fare er der for, at Striden om de gamle Dissenspunkter kan blusse op og, om ikke hindre, saa dog meget forhale Retsplejelovens Ikrafttræden.

Lov om Rettens Pleje af 1909 er vel ingen i alle Henseender ideel Reform. Denne Egenskab har den fælles med de fleste andre Love og maaske endog alle Lovforslag. I den Betænkning, som Udvalget om Retsplejelovens Gennemførelse afgav den 24. April f. A., udtaler et Flertal, bestaaende af Venstre og Socialdemo-

krater, bl. a. følgende: „Flertallet mener, at Loven af 26. Marts 1909 om Rettens Pleje indeholder saa betydelige Fremskridt og afhjælper saa væsentlige Mangler ved den gældende Retsplejeordning, at det maa være Lovgivningsmagtens Pligt nu at gøre et alvorligt Forsøg paa at føre denne efter langvarige Forhandlinger to Gange af Rigsdagen vedtagne og af Kongen stadfæstede Lov ud i Livet.

Det er vor Opfattelse, at Loven har en saa betydelig Værdi, at dens Gennemførelse ikke bør hindres eller forsinkes med Forsøg paa at afhjælpe de Mangler, som klæber ved den. Der vil fortrinsvis være Anledning til at ændre og supplere Loven i Henhold til de Erfaringer, som bliver vundet ved dens Anvendelse, ifølge den Anvisning, som dens § 1000 giver; men da der vil hengaa i ethvert Fald nogen Tid, inden de for Lovens Gennemførelse fornødne Foranstaltninger er truffene, vil det desuden muligt lade sig gøre, allerede inden Loven er traadt i Kraft, at foretage visse Ændringer i dens Indhold, som maatte være særlig ønskelige.“ . . . „Man kan under ingen Omstændigheder se, at en Beslutning om, at Loven skal træde i Kraft inden et bestemt Tidspunkt, kan være til Hinder for Gennemførelse af de nødvendige Ændringer i Loven.“

Mindretallet vedkender sig fremdeles det Standpunkt, der fandt sit Udtryk i Flertallets Betænkning af 24. April f. A., baade med Hensyn til den Værdi, Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 har som en Reform af Retsplejen og med Hensyn til den Fremgangsmaade, der bør følges for ikke at udskyde Reformen til en ubestemt Fremtid. Man beklager derfor, at de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget har skiftet Standpunkt fra i Fjor til i Aar, baade fordi man fra den Side ikke mere tilraader at lade Retsplejeloven af 1909 træde i Kraft, og fordi man ligeledes i Modsætning til, hvad man var med at indsætte i Betænkningen af 24. April f. A., er med til at hindre og forsinke Lovens Gennemførelse „med Forsøg paa at afhjælpe de Mangler, som klæ-